

# CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-569/19

Judecătoria Bălți  
Judecător: N.

Clevadi

## DECIZIE În numele Legii

30 mai 2023  
mun.Bălți

### Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Șleahtițki Svetlana

Judecătorii

Garbuz Adriana și Mironov Oxana

Grefier

Știrbu Doina

Cu participarea:

Procurorului

Bodareu Octavian

Avocatului

Negru Veaceslav, Crețu Adrian

Traducător

Gînga Olga

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun.Bălți, Galben Mihai și apelului avocatului Cojocar Rodica în interesele părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22.07.2016, pe cauza penală în privința lui:

**Cheptene Oleg \*\*\*\*\*,** născut la \*\*\*\*\*, domiciliat în \*\*\*\*\*;

- învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

#### Termenele de judecare a cauzei:

1. Instanța de fond: 21.08.2012 – 22.07.2016;
2. Instanța de apel: 15.08.2016 – 13.11.2018;
3. Instanța de recurs: 27.02.2019 – 07.05.2019;
4. Instanța de apel: 26.06.2019 – 30.05.2023.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținîndu-se cont de argumentele apelurilor, opiniile participanților la proces, materialele cauzei pentru expunere asupra apelurilor, Colegiul penal

## CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2016 Cheptene Oleg a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prin rechizitoriu, Cheptene O. a fost învinuit că urmărind scopul de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, într-o zi nestabilită de organul de urmărire penală a lunii iunie 2010 s-a adresat către Fîrfa-Zekovic T. cu rugămintea să-i împrumute o sumă mare de bani sub pretextul că are nevoie de ei pentru business și pentru achitarea cu companionul său, respectiv ultimul a primit prin înșelăciune și abuz de încredere bani în sumă de 24000 euro, care conform cursului BNM în acea perioadă constituiau 378000 lei și a promis că timp de 3 luni îi va restitui banii, însă nu și-a onorat promisiunea, iar banii primiți i-a personalizat, cauzându-i astfel lui Fîrfa-Zekovic T. un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Procurorul a încadrat acțiunile inculpatului Cheptene O. în baza prevederilor din art.190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocata Cojocar R., care a acționat în interesele părții vătămate Fîrfa-Zekovic T.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cheptene O. să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că inculpatul a împrumutat de la partea vătămată suma de bani indicată în rechizitoriu, prin urmare în acțiunile lui sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal. Mai mult ca atât, probele prezentate de către acuzatorul de stat demonstrează cu certitudine vinovăția lui Cheptene O. de comiterea infracțiunii incriminate. Aceasta se demonstrează atât prin înregistrarea audio, cât și prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

În instanța de judecată au fost prezentate recipisele întocmite de către inculpat, prin care se confirmă faptul transmiterii sumei de 24000 de euro, iar faptul că inculpatul nu a recunoscut primirea banilor de la partea vătămată (un fapt demonstrat incontestabil) dovedește cu certitudine comiterea infracțiunii.

Apelantul a evidențiat că latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Prin dobândire ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul)

transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora. Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de firmă și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei, utilizarea unor împrejurări, ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a; în funcție de circumstanțele faptei, înșelăciunea poate lua forma scrisă de realizare, verbală, electronică sau alta, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de escrocherie. Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri, care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

Totodată, apelantul a indicat că la încadrarea faptei nu au relevanță mijloacele utilizate pentru săvârșirea escrocheriei: documente sau instrumente de măsurat false; uniformă specială sau alte semne de apartenență de firmă sau serviciu; important este să stabilim că aceste mijloace au fost folosite pentru sustragere, dar nu pentru facilitarea accesului la bunurile respective, nici pentru crearea unor condiții în vederea luării ulterioare a bunurilor pe altă cale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei etc. Nu interesează dacă victima a fost sau nu ușor indusă în eroare.

În opinia procurorului, Cheptene O. prin acțiunile sale infracționale a comis indubitabil fapta de escrocherie, iar sentința de achitare adoptată în privința acestuia este ilegală și neîntemeiată.

**3.2.** Avocata Cojocar R., acționând în numele părții vătămate Fîrfa-Zekovic T., a solicitat casarea sentinței de achitare în privința inculpatului, cu adoptarea unei hotărâri de condamnare a acestuia în baza art.190 alin. (5) Cod penal și cu stabilirea unei pedepse cu închisoare, totodată să fie admisă și acțiunea civilă.

În motivarea cerințelor din apel, apărătorul a invocat că în ședința de judecată au fost invitați și audiați rudele și angajații învinutului, care au dat declarații numai în favoarea acestuia, instanța urmând să le aprecieze critic, și anume declarațiile martorilor \*\*\*\*\*. Pe de altă parte, instanța a lăsat neapreciate declarațiile părții vătămate și a martorilor oculari a transmiterii banilor de către partea vătămată inculpatului, declarațiile martorului \*\*\*\*\*., precum și probele scrise anexate la materialele cauzei.

Astfel, avocatul a considerat că atât în cadrul urmăririi penale, cât și a cercetării judecătorești au fost prezentate de către acuzare și parte vătămată probe concludente și pertinente care confirmă vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2018 apelurile declarate au fost admise, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Cheptene O. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții care țin de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 24000 de euro, echivalentul acestora în lei la momentul executării hotărârii.

5. Decizia Curții de Apel Bălți din 13.11.2018 a fost atacată de către avocatul Negru Veaceslav în interesele lui Cheptene Oleg prin care au solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 13.11.2018 și emiterea unei noi decizii de achitare a lui Cheptene Oleg.

6. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2019 s-a admis recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Negru Veaceslav s-a casat total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe Cheptene Oleg și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În situația în care Cheptene Oleg a fost reținut, acesta urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărâri judecătorești.

7. În ședința instanței de apel procurorul participant la proces, Octavian Bodareu a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței judecătorești Bălți din 22 iulie 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Cheptene Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) CP și să fie stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Avocatul Adrian Crețu în interesele părții-vătămate Fîrfa-Zakovic Tatiana cît și partea vătămată, în fața instanței de apel au pledat pentru admiterea apelului declarat de către partea vătămată și de către procuror. Consideră că, toate probele care au fost acumulate la dosar confirmă pe deplin vinovăția lui Cheptene Oeg în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

În ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată Fîrfa-Zekovici Tatiana a declarat că, susține plângerea depusă și solicită condamnarea lui Cheptene Oleg și să-i fie restituită de către ultimul, suma de 24000 euro.

În fața instanței de apel, inculpatul Cheptene Oleg a declarat că, este de acord cu sentința instanței de fond, ca fiind corectă și întemeiată, iar apelurile depuse de către procuror și avocatul Rodica Cojocar în interesele părții vătămate să fie respinse ca fiind nefondate.

În ședința de judecată a instanței de apel, avocatul Negru Veaceslav în interesele inculpatului Cheptene Oleg, a solicitat respingerea apelului declarat de către procuror și apelul declarat de către partea vătămată. A indicat că, susțin pe deplin sentința emisă de către judecătoria Bălți din data de 22 iulie 2016, sentință care în viziunea lor este pe deplin fondată și argumentată. Instanța și-a concluzionat poziția sa bazîndu-se pe toate probele incriminate de către instanță, s-a dovedit cu certitudine că Cheptene Oleg este nevinovat în infracțiunea imputată și incriminată. Consideră apelul declarat de către acuzatorul de stat este unul nefondat și neîntemeiat, fiind la adăpost de critică în coraportare cu sentința instanței de fond. Solicită ca apelurile să fie respinse.

8. Verificînd argumentele apelurilor declarate pe caz, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținînd cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul procurorului în procuratura mun. Bălți, Mihai Galben și apelul avocatului Rodica Cojocar în interesele părții vătămate Fîrfa Zacovici Tatiana, declarate împotriva sentinței judecătoriei Bălți din 22.07.2016, urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări ca fiind legală și întemeiată.

9. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispoziția art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală conform căruia *(1) Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

Potrivit dispoziției art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Dispoziția art.414 alin.(2) Cod de procedură penală stabilește că, *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel dispunînd și de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.*

10. Prin urmare, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată declanșat, produce

un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12 decembrie 2005 „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează - „în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele:

- dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu;
- dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant;
- dacă există circumstanțe atenuante sau agravante;
- dacă probele au fost corect apreciate;
- dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM”.

**11.** Colegiul Penal constată că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Cheptene Oleg învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, individualizată prin „*escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari*”, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Cheptene Oleg au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul Cheptene Oleg, urmează a fi achitat, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, reluînd cercetarea judecătorească pe caz potrivit modului stabilit pentru prima instanță, s-a dispus audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana, a inculpatului Cheptene Oleg și cercetarea

suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți – de apelant în susținerea apelului sau de partea opusă în dezbaterea argumentelor apelului.

**Partea vătămată Fîrfa Zecovivi Tatiana**, fiind audiată în ședința de judecată a instanței de apel a susținut plângerea depusă în privința lui Cheptene Oleg și a relatat: *pe Cheptene Oleg îl cunoaște, din anul 2008. Inițial au fost prieteni, acum sunt doar cunoscuți. S-au cunoscut într-un local și vorbind au înțeles că ambii se ocupă cu businessul. În anul 2008 a deschis o întreprindere individuală și dorea să importe din Italia în Republica Moldova mărfuri, atunci a aflat că Cheptene Oleg este directorul la „Jeans House” și dorește să importe careva marfă din Italia, din acest moment s-a și început prietenia lor și comunicarea în mai de aproape. Într-o zi a fost telefonată de către Cheptene Oleg și a rugat-o să-i împrumute 500 euro pentru o săptămână, la care a fost de acord. După o săptămână banii i-au fost restituiți. Așa gen de înțelegeri au avut de mai multe ori cu diferite sume de bani, adică îi împrumuta careva sume de bani, după care Cheptene îi restituia. În vara anului 2010 Cheptene Oleg a telefonat partea vătămată și a rugat-o să-i împrumute suma de 24000 euro, pentru a răscumpăra partea de business de la partenerul său, \*\*\*\*\*. Inițial a refuzat, dar ulterior, Cheptene a convins-o că poate să-i întoarcă suma dată peste trei luni de zile, deoarece are un automobil de model BMW, care poate să-l vândă și mai are un apartament cu o cameră și la fel poate să-l vândă pentru a-i restitui banii, atunci indică că, i s-a făcut milă de inculpat și deoarece avea încredere în Cheptene i-a oferit suma de 24 000 euro pe un termen de 3 luni de zile, numai că i-a comunicat că jumate de sumă îi oferă ea, iar jumate de sumă a luat-o de la \*\*\*\*\* , cu toate că toată suma era a părții vătămate. Menționează că suma de bani a fost transmisă de către mama sa, \*\*\*\*\*na lui Cheptene Oleg. Ulterior, partea vătămată i-a mai transmis niște marfă sub formă de încălțăminte, în sumă de 1920 euro, pentru a o realiza, sumă care la fel nu a fost restituită de către Cheptene Oleg. După trei luni de zile, l-a întrebat pe Cheptene dacă poate să-i restituie suma de bani, la care a primit răspuns că încă nu poate, deoarece nu poate vinde mașina. Ulterior, peste ceva timp a rugat-o pe mama sa să meargă acasă la Cheptene Oleg pentru a clarifica lucrurile. Atunci mama sa, a fost acasă la Cheptene Oleg, însă el nu era acasă, dar era mama acestuia, care i-a comunicat că nu cunoaște despre împrumuturile fiului său și că are careva probleme. Atunci, indică partea vătămată că a înțeles că Cheptene nu are de gând să-i restituie suma împrumutată, deoarece ultimul deja nu-i mai răspunde la telefon și nici părinții ultimului nu-i comunicau unde este ultimul. În anul 2014 Cheptene Oleg i-a scris două recipise cu suma de 12 000 euro fiecare și i-a zis că, încă nu are banii, însă sumele date i le va*

întoarce, iar ca garanție i-a dat recipisele anexate și la materialele dosarului. Și a mai scris o recipisă pentru suma de 1920 euro, adică pentru marfa primită. În anul 2015 Cheptene Oleg, i-a întors părții vătămate suma de 5000 lei pentru încălțăminte, din contul sumei de 1920 euro.

Menționează că, după o perioadă de timp văzând că Cheptene Oleg nu-i restituie banii, i-a propus să scrie o jumătate din businessul său pe partea vătămată, însă indică că Cheptene Oleg a refuzat. Ulterior peste o perioadă de timp a mai auzit că Cheptene Oleg are probleme și cu businessul său. Consideră că, declarațiile date de către contabilă sunt neadevărate, deoarece ea spune totul la comanda lui Cheptene Oleg.

Partea vătămată a mai menționat că în afară de încălțăminte în sumă de 1920 euro, altă marfă nu i-a oferit lui Cheptene și chiar i-a spus că nu o interesează să vândă sau să importe altă marfă prin intermediul lui Cheptene Oleg. Indică că are pretenții de ordin material față de Cheptene, motiv din care și s-a adresat la poliție cu plângere, pe care o și susține. Vrea ca Cheptene să-i restituie toată suma împrumutată, deoarece din 2010 a trecut o perioadă lungă de timp, iar Cheptene Oleg așa și nu i-a restituit suma împrumutată, probabil acesta a și fost scopul lui.

**Inculpatul Cheptene Oleg**, fiind audiat în ședința de apel a susținut declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, prin care vina nu a recunoscut-o și a comunicat: pledează nevinovat și că pe partea vătămată Fîrfa-Zicovici Tatiana o cunoaște din vara anului 2010. Careva intenții de a însuși banii prin escrocherie de la partea vătămată nu a avut. Au făcut cunoștință prin intermediul verișorului său, și când Tatiana a aflat că Cheptene Oleg deține un magazin de haine „Jeans House” l-a întrebat de unde i-a marfa și dacă este interesat de marfă din Italia, la care Cheptene i-a spus că-l interesează, numai ca marfa să fie cu acte în regulă. După o perioadă de timp Tatiana i-a adus marfă sub formă de încălțăminte și haine și i-a propus să o vândă în magazinul său, la care Cheptene a fost de acord, însă cu condiția ca marfa dată să nu fie expusă în vitrină, deoarece încălțăminte era din alt sezon și nu prea a avut succes. Apoi Tatiana, a mai adus marfă în magazin și când a despachetat coletele erau deja haine, la fel din alt sezon. Toată marfa adusă, nu avea acte de proveniență. A vândut marfă în sumă de 5000 lei, bani care au fost restituiți mamei Tatiane. De mai multe ori, partea vătămată îi comunica să restituie toată suma de bani pentru marfa primită, însă ultimul refuza deoarece marfa nu era vândută. În 2012 a abandonat activitatea de business și a început activitatea de sportiv, însă pentru marfa primită așa și nu se achita-se. Tatiana i-a comunicat faptul că, pentru marfa primită a achitat jumătate de sumă din banii ei și jumătate de sumă a luat de la o rudă de a ei și de aici s-au pornit neînțelegerile.

*Cu referire la faptul că partenerul său de afaceri, în aceeași perioadă de timp, într-adevăr dorea să vândă partea sa de business, iar Tatiana solicita să-i fie achitată marfa, motiv din care, a luat un credit în sumă de 18 000 dolari SUA pentru a cumpăra cota parte a coproprietarului societății, \*\*\*\*\*. Nu a împrumutat de la partea vătămată suma de 24000 euro și nici nu a discutat cu ultima despre așa sumă de bani. În 2011 s-a întâlnit cu \*\*\*\*\*i și mama Tatianei, \*\*\*\*\*na, cărora le-a comunicat că va restitui Tatianei banii pentru marfa adusă și atunci a restituit încălțăminte care nu a fost vândută, iar ulterior a întors mamei Tatianei și haine, scurte din piele, pantaloni, însă după o perioadă Tatiana i-a comunicat că marfa era într-o stare nesatisfăcătoare. Deoarece businessul nu prea mergea a hotărât să plece peste hotarele RM, iar Tatiana atunci a depus plângere la poliție pe Cheptene Oleg. Când dosarul era în instanța de judecată s-a întâlnit cu partea vătămată și i-a propus să facă calcule pentru marfa primită și să ajungă cumva la un numitor comun, atunci ea i-a comunicat despre suma de 24000 euro, și suma pentru încălțăminte nu intră aici. În cadrul examinării cauzei penale a aflat despre prezența unor recipise, însă despre recipisele date nu cunoaște nimic, când le-a scris și când le-a semnat. Consideră că suma pentru marfa primită de la Tatiana este aproximativ 6000 euro, însă nicidecum nu 24000 euro. Partea vătămată, i-a comunicat ca să-i achite suma de 10000 euro acum și 10000 euro în rate, iar suma de 4000 euro i-o iartă, însă Cheptene Oleg nu a fost de acord cu așa sume deoarece marfa primită nu costat așa mult. Recipisele nu ține minte în ce circumstanțe au fost scrise. Nu a restituit suma pentru marfa primită, la solicitarea Tatianei deoarece nu era de acord cu suma solicitată.*

**11.1.** Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului Cheptene Oleg, prin următoarele probe:

***Volumul 1***

- Plângere de la partea vătămată Fîrfa- Zecovici Tatiana din data de 06.01.2012(f.d.9)
- Proces-verbal de ridicare din data de 04.05.2012 (f.d.55)
- Ordonanța de ridicare din data de 04.05.2012 (f.d.54)
- Anexă la procesul verbal de ridicare (f.d.56-57)
- Recipisă (f.d.60)
- Contract de fidejusiune din data de 06.06.2011 (f.d.61-63)
- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 27.07.2012 (f.d.64-65)
- Actele ridicate de la întreprinderea Ultra Stil (f.d.66-77)
- Proces-Verbal de examinare a obiectului din data de 28.07.2012 (f.d.78-79)

- Ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din data de 28.07.2012 (f.d.80)
- Ordonanța de ridicare și proces-verbal de ridicare din data de 03.07.2012 (f.d.81-82)
- Proces-verbal de examinare a obiectului din data de 14.07.2012 (f.d.85)
- Proces-verbal de audiere a înregistrărilor de pe CD din data de 14.07.2012 (f.d.86-92)
- Ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă din data de 11.05.2012 (f.d.102)
- Proces-verbal de confruntare din data de 28.06.2012 (f.d.132)
- Declarațiile părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana din data de 05.12.2013 (f.d.241-242)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\*na din data de 05.12.2013 (f.d.243-244)

### ***Volumul 2***

- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 27.11.2015 (f.d.165-167)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 04.12.2015 (f.d.180)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 11.12.2015 (f.d.185-186)

### ***Volumul 3***

- Acțiunea civilă înaintată de către Fîrfa- Zecovici Tatiana (f.d.8-9)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 26.02.2016 (f.d.13-15)
- Declarațiile părții vătămate Fîrfa- Zecovici Tatiana din data de 26.02.2016 (f.d.16-19)
- Recipise semnate de Cheptene Oleg și un înscris despre efectuarea lucrărilor (f.d.26-30)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 04.03.2016 (f.d.34-35)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 14.04.2016 (f.d.42-44)

### ***Volumul 5***

- Raport de expertiză judiciară din data de 26.02.2021 (f.d.19-26)

**11.2.** Avocatul Veaceslav Negru în interesele inculpatului Cheptene Oleg a făcut referire la următoarele probe:

### ***Volumul 1***

- Explicație de la Guțuic Natalia din data de 18.01.2012 (f.d.22)
- Explicația lui \*\*\*\*\* din data de 02.02.2012 (f.d.23-26)
- Explicația lui \*\*\*\*\* din data de 02.02.2012 (f.d.27)
- Explicația lui Cheptene \*\*\*\*\* (f.d.28-29)
- Datele caracteristice ale inculpatului Cheptene Oleg fișa personală și fișa persoanei juridice Ultra Stil SRL (f.d.30-36)
- Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din data de 15.02.2012 (f.d.42-43)

- Proces-verbal de ridicare din data de 04.05.2012 și actele care au fost ridicate (f.d.55-57)
- Extrasul din registrul de stat al persoanei juridice din data de 21.01.2010(f.d.58-59)
- Mic înscris din data de 1 noiembrie (f.d.60)
- Contract de fidejusiune din data de 06.06.2011 (f.d.61-63)
- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 27.07.2012 (f.d.64-65)
- Actele ridicate de la întreprinderea Ultra Stil (f.d.66-77)
- Proces-verbal de audiere a înregistrărilor de pe CD din data de 14.07.2012 (f.d.86-92)
- Cererea părții vătămate Fîrfa- Zecovici Tatiana din 11.05.2012 (f.d.101)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 26.06.2012 (f.d.112-113)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 24.07.2012 (f.d.114-115)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 27.07.2012 (f.d.116-117)
- Proces-verbal de audiere a bănuیتului Cheptene Oleg din data de 03.05.2012 (f.d.121-124)
- Datele caracteristice ale inculpatului Cheptene Oleg (f.d.125-131)
- Proces-verbal de audiere a învinuitului Cheptene Oleg din data de 12.07.2012 (f.d.139)

## ***Volumul 2***

- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 11.12.2015 (f.d.185-186)

## ***Volumul 3***

- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 26.02.2016 (f.d.13-15)
- Declarațiile martorului \*\*\*\*\* din data de 04.03.2016 (f.d.34-35)
- Cerere prin care \*\*\*\*\* (f.d.38)

**12.** Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Cheptene Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal, corect stabilind că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul Penal, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra existența faptei infracționale incriminată lui Cheptene Oleg, or, probatoriul administrat la caz, denotă lipsa faptului infracțiunii de escrocherie.

Colegiul Penal, reiterează că conform art.6 alin.(1) Cod Penal, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.*

În virtutea prevederilor art.8 alin.(1)-(3) Cod de Procedură Penală, *„Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art.389 alin.(1-4) Cod de procedură penală, *Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

*2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

*3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.*

*(4) Sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată;*

*2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal;*

*3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.*

Iar în contextul art.6 par.1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, *„orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală*

*îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită".*

În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței din 1998*, *Helle contra Finlandei 1997* și *Boldea contra României din 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

**14.** Mai mult, Colegiul Penal remarcă că, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

**15.** Cu referire la cererea de apel înaintată de către procurorul în procuratura mun. Bălți, Galben Mihai și cererea de apel declarat de către avocatul Rodica Cojocar în interesele părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana, Colegiul penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Cheptene Oleg a faptei infracționale incriminate de escrocherie.

În acest context, Colegiul Penal v-a nota că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și indubitabil că existența faptei incriminate, ca fiind comisă de către Cheptene Oleg, în situația în care întreaga învinuire este bazată

exclusiv pe declarațiile părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana, cît și a martorilor F\*\*\*\*\*, nu au putut să furnizeze careva informații utile pentru cauza penală în sensul învinuirii aduse în rechizitoriu, sau pentru constatarea circumstanțelor indicate în art.385 Cod de Procedură Penală.

**16.** Mai mult ca atît, Colegiul Penal v-a reține și faptul că în cazul de față, procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel, a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a acelorași declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către instanța de fond, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate la etapa verificării probatoriului dat de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență prezența elementelor infracțiunii de escrocherie, or, organul de urmărire penală în acest caz a acționat unilateral și neobiectiv, neadministrînd suficiente probe, dar și neefectuînd întreg ansamblul de acțiuni procesuale, care să demonstreze în acțiunile lui Cheptene Oleg prezența elementelor infracțiunii de escrocherie.

Așa dar, în virtutea art.19 alin. (3) Cod de procedură penală, *„organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuितului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”*.

Conform art.252 Cod de procedură penală, *„urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”*.

Art.254 alin.(1) Cod de procedură penală, *„organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”*.

**17.** Reiterînd aceste rigori de drept, Colegiul Penal determină că în acest caz, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Cheptene Oleg, axîndu-se doar pe declarațiile părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana, cît și a unor martori, care nu au confirmat învinuirea înaintată, și nici nu au furnizat careva informații utile pentru cauza penală în sensul învinuirii aduse în rechizitoriu, iar în instanța de apel nici nu s-au prezentat.

De altfel, organul de urmărire penală avînd obligațiunea de drept de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului, a mers pe o cale greșită, orientînd în acest sens întreg probatoriul, într-o direcție eronată și neînlăturînd divergențele în declarațiile părții vătămate și ale martorilor, ale căror

relatări nu au administrat suficiente probe în confirmarea circumstanțelor deplînse organului de urmărire penală, de către partea vătămată Fîrfa Zecovici Tatiana.

**18.** Față de cele ce preced, instanța de apel v-a reține că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil, consacrat de art.6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, act pronunțat absolut legal și just de către instanța de fond, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

Convenția Europeană reglementează în principal drepturi substanțiale, pe care statele s-au obligat conform art.1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția sa.

Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că, *„statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora”*. Instanțele de judecată vor ține cont de faptul că deciziile, acțiunile/inacțiunile autorităților de stat, autorităților administrației publice locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofițerului de urmărire penală și a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO și Protocoalele sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanțelor naționale. Astfel la judecarea cauzelor instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, și care prevede drepturi și libertăți proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

**19.** Astfel, instanța de apel reiterează că, făcând referire la apelul acuzatorului de stat, ultimul corect s-a expus cit privește interpretarea teoretică a legislatorului asupra infracțiunii de escrocherie, cele invocate de către acuzator însă nu se pot referi la acțiunile lui O. Cheptene astfel întrucât în acțiunile acestuia nicidecum nu se pot încadra în baza normelor indicate de către acuzatorul de stat.

Practic aceeași este și poziția părții vătămate, care nici în instanța de fond și nici în instanța de apel nu au prezentat probe concludente și pertinente care prin coroborare a-r fi demonstrate faptul că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, ba din contra a demonstrat că încă din anul 2014 nu s-a mai întâlnit cu O. Cheptene deoarece a plecat peste hotare și a revenit doar acum din necesitatea de a se prezenta în ședințele instanței de apel la examinarea cauzei.

Colegiul Penal, conchide că, instanța de fond corect și-a bazat constatările coroborând declarațiile părții vătămate, inculpatului și martorilor cu probe scrise anexate la dosar.

În analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovada este “în afara orcaror dubii rezonabile”.

În materialele cauzei penale însă nici o proba nu confirmă faptul că inculpatul a-r fi intrat în stăpânire asupra căroră bunuri ale părții vătămate inclusiv cu intenția de a comite o escrocherie față de partea vătămata, de ai sustrage careva bani prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asuma angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-si atinge interesele.

Cele sus-menționate nicidecum nu se regăsesc în acțiunile inculpatului Oleg Cheptene.

Instanța de fond corect a reținut că în cazul faptei incriminate la art. 190 alin.(5) Cod Penal, obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

*Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau acțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Conform doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 CP se caracterizează prin dobândirea ilicită a averii prin înșelăciune sau abuz de încredere a proprietarului sau posesorului bunului, prin crearea impresiilor greșite victimei care transmite averea, prin afirmări intenționate false despre existența sau lipsa carorva factori care urmau a fi comunicate proprietarului reieșind din circumstanțele cauzei.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victima bunurilor sau a dreptului asupra bunului sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Dobândirea ilicita se dovedește prin luarea ilegală și gratuită a surselor bănești de către inculpat din posesia părților vătămate care a cauzat un prejudiciu considerabil, săvârșită în scop de cupiditate.

*Latura subiectiva* a infracțiunii incriminate se caracterizează prin vinovăție sub forma de intenție directă.

Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Prin urmare Colegiul Penal, constată că, între partea vătămată și inculpat, după cum a declarat și acesta, erau careva obligații rezultate însă din livrarea sau realizarea încălțăminte prezentate de partea vătămată, într-o sumă însă neconsiderabilă, neavând nici o tangenta la suma de 24.000 de euro, care după cum a declarat și inculpatul nu a primit-o și nici nu a existat o atare tranzacție.

De altfel, instanța de fond corect a concluzionat că fiind neprobata învinuirea că inculpatul Cheptene Oleg a urmărit scopul dobândirii ilegale a mijloacelor bănești, sub influența abuzului de încredere și prin înșelăciune, elemente care nu au fost demonstrate prin probe concludente și pertinente.

Astfel, prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii de bună-credință și în conformitate cu legea tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Iar, în ipoteza abuzului de încredere, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victima. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandate, deposit, asigurare, comision, administrare fiduciara etc.) sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victima, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

**20.** Urmează a fi reiterat însuși faptul că, nici inculpatul Cheptene Oleg nu a negat faptul că împreună cu Fîrfa Zecovici Tatiana au avut relații de business și partea vătămată i-a dat careva marfă pentru a fi realizată în magazinul lui Cheptene.

Prin urmare, între părți au avut loc niște relații civile, deoarece partea vătămată Fîrfa Zecovici Tatiana, prin intermediul inculpatului Cheptene Oleg și cu permisiunea lui, a dorit să-și vândă marfa în magazinul lui Cheptene Oleg.

Astfel, instanța de apel accentuează că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina

probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectînd modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

**21.** Mai mult, decît atît, în speță Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe noi, admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului. Raportînd la situația de caz practica CEDO, Colegiul Penal ține să menționeze că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

**22.** În consecință, la cazul dedus judecății, prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui Cheptene Oleg, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală v-a respinge ca nefondate cererea de apel înaintată de către procurorul în procuratura mun.Bălți, Galben Mihai și apelului avocatului Cojocar Rodica în interesele părții vătămate Fîrfa

Zecovici Tatiana declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22.07.2016, pe cauza penală în privința lui Cheptene Oleg \*\*\*\*\*, care este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

### **D E C I D E :**

Apelul procurorului în Procuratura mun.Bălți, Galben Mihai și apelului avocatului Cojocar Rodica în interesele părții vătămate Fîrfa Zecovici Tatiana declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22.07.2016, pe cauza penală în privința lui **Cheptene Oleg \*\*\*\*\***, se resping ca nefondate cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la 30.05.2023.

Decizia motivată pronunțată și înmînată părților la 16.06.2023.

Președintele de ședință:

Judecătorii: